

Той пакъ нищо не казалъ. На отиване, той имъ далъ една аспра.

Служащитѣ се очудили и запитали:

„Господине, какво означава това?“

Той отговорилъ:

„Тази аспра плащамъ за миналия пѣтъ, а платенитѣ тогава десетъ аспри сж за сега“.

3.

Единъ день Насър-ед-динъ отишълъ на едно празненство. Дрехитѣ му били вехти и никой не обърналъ внимание върху него.

Насър-ед-динъ бързо се върналъ въ кѣщи, взелъ новия си кожухъ и пакъ дошълъ на празненството.

Домакинитѣ скокнали насреща му и му отдали голѣми почести. Дали му и почетено мѣсто.

Насър-ед-динъ пѣкъ почналъ да благодари на своя кожухъ.

Гоститѣ го запитали: Какво означава това?

Той отговорилъ:

„Благодаря на кожуха си, защото блѣскавиятъ приемъ, който ми се направи, не се дължи на менъ, а на него“.

4.

Еднажъ единъ човѣкъ донесълъ на Насър-ед-дина заекъ. Той му благодарилъ и го поканилъ да го гости. Сложилъ му чорба.

Следъ една седмица сѣщиятъ човѣкъ пакъ дошълъ и пожелалъ да му гостува. Насър-ед-динъ го билъ забразилъ. Той го попиталъ:

„Кой си ти?“

Човѣкътъ отговорилъ:

„Азъ съмъ този, който ти донесе заека“.

Насър-ед-динъ го поканилъ и пакъ го гостилъ.

Слѣдъ нѣколко дни му дошли на гости нѣколко души, които той съвсемъ не познавалъ.

„Кои сте вие?“ запиталъ той гоститѣ.

„Ние сме съседи на човѣка, който ти донесе заека“.

Той поканилъ и тѣхъ и ги нагостилъ.

Минали се още нѣколко дни и дошли други хора. И когато Насър-ед-динъ ги попиталъ: „кои сте?“ тѣ му отговорили: